

۵- چگونه فرشتگان صندوق عهد را آوردند؟

در تواریخ آمده است هنگامی که صندوق عهد به دست بتپرستان فلسطین افتاد و آن را به بتخانه خود بردن، بت‌های آنان شکست و گرفتار ناراحتی‌های فراوان شدند، بعضی گفتند: «این‌ها همه از آثار این صندوق است.» برای همین تصمیم گرفتند آن را از شهر و دیار خود بیرون بفرستند، و چون کسی حاضر به بیرون بردن آن نبود، ناچار آن را به دو گاو بسته و آن‌ها را در بیابان رها ساختند. فرشتگان خدا این دو حیوان را به سوی بنی‌اسرائیل راندند تا با مشاهده آن، به وعده پیامبر خویش ایمان آورده و آن را به عنوان آیت و نشانه‌ای از طرف خداوند بر فرماندهی «طالوت» تلقی کنند. بنابراین، گرچه در ظاهر آن دو گاو آن را به شهر آوردند، ولی در واقع، به وسیله فرشتگان الهی این کار انجام شد، به همین جهت، حمل صندوق به فرشتگان نسبت داده شده است.

پیام: از استعدادهای نهفته در افراد گمنام و فقیر، غافل نباشد. «قد بَعَثَ لَكُمْ طالوت.»

بخشی از دعای امام سجاد علیه السلام به هنگام ختم قرآن - دعای ۴۲ صحیفه سجادیه
بار خدایا، همچنان که دل‌های ما را حاملان قرآن ساختی و به رحمت خود شرف و فضیلت آن را به ما شناساندی، بر محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) که خطیب قرآن است و خاندان او که خازنان علم قرآنند، درود بفرست و ما را در زمرة کسانی قرار ده که از سر صدق معتبرند که قرآن از نزد تو نازل شده، تا هیچ شک و تردید، با یقین ما معارضه نکند و چون قدم به راه راست قرآن نهادیم هیچ چیز ما را در راه نلغزاند.

اللهم صل على محمد آل محمد و عجل فرجهم

بسم الله الرحمن الرحيم

آیه ۲۴۶

واژه: **المَلَأُ**: جماعت، گروه اشراف از مردم که بر یک نظریه اتفاق کرده‌اند. (اصل آن از «مَلَاءٌ: انبوهی» است و اگر چنین جمعیتی را «مَلَأً» نامیدند، برای این است که عظمت و انبوهشان، چشم بیننده را پر می‌کند.)

۱- تقاضای جهاد

بنی‌اسرائیل پس از درگذشت حضرت موسی و هارون با فراز و نشیبهای فراوانی روبرو شدند. دشمنان به سرکردگی «جالوت» بر آن‌ها غالب شدند و علاوه بر بیرون کردن ایشان از خانه و کاشانه‌شان، فرزندان‌شان را به اسیری بردن و بدین ترتیب به ذلت و آوارگی افتادند. در این هنگام، خداوند پیامبری به نام «سموئیل»، «شمعون» و یا «یوشع» را بر آنان مبعوث کرد. آنان از وی تقاضای تعیین فرمانروایی کردند تا بتوانند تحت فرماندهی او با دشمنان جهاد کنند، ولی پیامبرشان که از سستی و ضعف نفس این گروه آگاه بود، گفت: «آیا شما به راستی این آمادگی را دارید؟ ممکن است شما در این کار سستی کنید.» آنان که از شکست خود رنج می‌بردند، به پیامبر خود قول دادند که شجاعانه بجنگند و گفتند: «چگونه تن به جنگ ندهیم در حالی به ما ظلم شده و از خانه و کاشانه خود رانده شده‌ایم؟» ولی در هنگام عمل، بسیاری از آن‌ها - همچون عادت دیرینه یهودیان - با بهانه‌های واهی از جنگ سرباز زدند.

پیام: رهبر باید آینده‌نگر باشد و احتمال پیمان شکنی و فرار از مسئولیت را از سوی مردم بدهد. «هَلْ عَسَيْتُمْ»

۲۴۷ آیه

واژه: واسع: یکی از اسمای خدای تعالی به معنای بینیاز است. (ماده «وسعت» به معنای دارا بودن ظرفیت و گنجایش است و به طور استعاره در غنا و بینیازی نیز استعمال می‌شود. معنای این جمله که خدا واسع است، این است که او بینیاز است؛ به گونه‌ای که گنجایش هر مقدار از بدل و بخشش را دارد.

۲- فرماندهی طالوت

هنگامی که قوم بنی‌اسرائیل از پیامبران درخواست کردند تا فرماندهی را برای شان برگزینند، وی چوپان فقیری به نام «طالوت» را که از هیچ شهرت و معروفیتی برخوردار نبود، برای فرماندهی آن‌ها انتخاب نمود. آنان از این کار شگفتزده شده و گفتند: «طالوت قدرت مالی ندارد و ما از او برای فرماندهی شایسته‌تر هستیم.» پیامبران در جواب ایشان، گفت: «خدا او را بر این کار برگزیده است و او را از لحاظ جسمانی و علم و دانش فزونی داده است و یک نشانه برای شایستگی او این است که به زودی "تابوت عهد" را به شما بازپس می‌گرداند.» این تابوت را دشمنان بنی‌اسرائیل از آن‌ها گرفته بودند. همان‌گونه که پیامبران گفته بود، طالوت صندوق عهد را به آن‌ها برگردانید و آن‌ها فرماندهی او را قبول کردند.

۳- طالوت که بود؟

طالوت مردی تنومند، خوش اندام و از لحاظ روحی و تدبیر و دانش، قوی بود و با پدرش به دامداری و کشاورزی اشتغال داشت. او از فرزندان بنی‌امین، برادر حضرت یوسف و از معاصرین حضرت داود بود. روزی به اتفاق یکی از دوستانش

در حالی که در صحراء در جستجوی چهارپایان گم شده خود بود، به نزدیکی شهر « Sof » رسید. دوست او گفت: «ما اکنون در حومه شهری هستیم که پیامبر خدا در آن است. خوب است خدمتش بررسیم و در ضمن مشکل خود را هم مطرح کنیم!» پس از تشریف خدمت آن حضرت، « سَمْوئِيل » دریافت که او همان کسی است که خداوند او را به فرماندهی قومش انتخاب کرده است.

پیام: رهبر و مدیر باید زیر دستان خود را در تصمیمی که گرفته است، توجیه کند. «زادهٔ بسطةٌ فی الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ»

۲۴۸ آیه

واژه: سَكِينَةٌ : آرامش قلب و اطمینان خاطر.

۴- صندوق عهد

صندوق عهد، از یادگارهای مهم انبیای بنی‌اسرائیل و همان صندوقی است که مادر موسی او را در آن نهاد و به رود نیل سپرد و پس از گرفتن موسی از آب، در دستگاه حکومتی فرعون نگهداری می‌شد، سپس به دست بنی‌اسرائیل افتاد. آن‌ها این صندوق را مقدس شمرده و به آن تبرّک می‌جستند. موسی در اواخر عمر خود، به همراه زره، عصا و لباس خود، الواح مقدسی را که احکام خداوند بر آن نوشته شده بود، در آن قرار داد و به وصی خود «یوشع بن نون» سپرد. بنی‌اسرائیل همواره این صندوق را در جنگ‌ها با خود می‌بردند و از اثر معنوی آن قدرت روحی می‌گرفتند، و تا زمانی که این صندوق در میان آن‌ها بود، با سربلندی زندگی می‌کردند، ولی به دلیل فاصله آنان از دین، دشمن بر آنان چیره شد و صندوق را به یغما برداشت.